

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120405770
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120405770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava-Petržalka, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-Petržalka, proti žalovaným: 1. Z. S., nar. XX.X.XXXX, V. XX, K., 2. F. S., nar. XX.X.XXXX, V. XXX/XX, K., o zaplatenie 20.000 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9. júna 2021 sp. zn. 7Csp/193/2020

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9. júna 2021 č.k. 7Csp/193/2020-250.

Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 9. júna 2021 č.k. 7Csp/193/2020-250 uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi istinu 20.000 € a 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 20.000 € od 25.3.2020 do zaplatenia (I. výrok) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaných v 1. a 2. rade zaplatenia istiny 20.000 € s príslušenstvom s odôvodnením, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovaným, keďže títo boli v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej dôvodili, že postupca uzatvoril so žalovanými dňa 26.05.2015 Zmluvu č. 5072672386 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe tejto Zmluvy boli žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 30.000 €. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca má za to, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, k čomu uviedol, že žalovaní napriek opakovaným výzvam postupcu neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť

podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 19.05.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 18.05.2018, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 27.495,93 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 20 397,73€, z riadneho úroku vo výške 5.632,49 €, z úroku z omeškania vo výške 1 376,15 € a z poplatkov vo výške 89,56 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonali žiadne platby. Dlžná suma ku dňu podania žaloby je vo výške 20 000 €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 20 000 €. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Zároveň si uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25.03.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. S poukazom na vyššie uvedené sa žalobca na upomínacom súde domáhal vydania platobného rozkazu v znení, ako je uvedené v 1. bode tohto odôvodnenia.

3. K žalobe žalobca predložil dôkazné listiny, a to Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. - bankou a Z. S. P. F. S., ako dlžníkmi zo dňa 26.5.2015, prílohy k zmluve - súhlas k poisteniu úveru, štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informácie o RPMN, prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. zverejnené 31.10.2014, účinné od 1.1.2015, produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. účinné od 1.1.2015 a sadzobník Slovenskej sporiteľne, a. s., oznámenie Slovenskej sporiteľne, a. s. o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.5.2018, výzvu Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 16. 4. 2018 o oznámení, že dlžníci sú ku dňu 16. 4. 2018 v omeškani so splatením pohľadávky vo výške 5.375,40 €, ktorú majú uhradiť najneskôr do 15 dní, výpis z úveru Z. S. pod č. 5072672386 zo dňa 26.5.2020 preukazujúci poukázanie výšky úveru 30.000 € a jeho čerpanie, prehľad splátok a popis transakcii predmetného úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 31.3.2020, pokus o zmier zo dňa 22.7.2020 s priloženým dokladom z podacieho hárku žalobcu o potvrdení podania.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1,3,4, § 53 ods. 1,2,5, § 54 ods. 1,2, § 53 ods. 9, § 525 ods. 2, § 565 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spolu s § 2 písm. a/,b/,d/, § 7 ods. 1,2 a § 17 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 ods. 1, § 7 ods. 1, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu - bankou - Slovenskou sporiteľňou, a. s., ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade, ako dlžníkmi, bola dňa 26.5.2015 uzavretá zmluva o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 30.000 €, a to spotrebný úver na čokoľvek s fixnou úrokovou sadzbou 8,90 % p.a. do splatnosti úveru s výslednou výškou úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy 6,90 % p.a., ktorú sa žalovaní zaviazali splácať po 484,74 € mesačne 20. deň v kalendárnom mesiaci v počte splátok 81, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 20.7.2015, ročná percentuálna miera nákladov 8,40 %, priemerná hodnota RPMN 10,39 %, celková čiastka spojená s úverom 39.262,44 € a poplatkom za poistenie úveru 16,39 € splatným v termíne a periodicite splátky úveru. Podľa bodu II. ods. 1 predmetnej zmluvy súd zistil, že úver bol použitý na vyplatenie záväzkov v banke, a to predošlých splátkových úverov v počte 3-krát, ktorých aktuálny zostatok ku dňu podpisovania predmetnej úverovej zmluvy bol spolu vo výške 22.053,44 €.

6. Predmetnú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú treba aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase jej uzatvorenia, ktorý okrem iného definuje pojem spotrebiteľského úveru a zmluvy o spotrebiteľskom úvere, osobu veriteľa i osobu spotrebiteľa. Súd preskúmal predmetnú zmluvu o úvere, či táto vyhovuje náležitostiam tak, ako ich určuje Zákon o spotrebiteľských úveroch a predovšetkým sa zaoberal vznesenou námietkou žalovaných nedostatočnej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vychádzajúc z prostriedkov procesnej obrany žalovaných zistil, že námietka žalovaných je nedôvodná, nakoľko v čase postúpenia pohľadávky bol žalobca od 5.8.2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia rozsahu, a to v zmysle rozhodnutia Národnej banky Slovenska. Súd sa nestotožnil s

tvrdením žalovaných, že žalobca nie je držiteľom bankovej licencie a o nedostatočnej aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

7. Ďalej sa súd zaoberal otázkou vznesenej námietky premlčania žalovaných, ktorí však predmetnú námietku žiadnym relevantným spôsobom nešpecifikovali. Pri posudzovaní, či predmetný nárok žalobcu je podaný v zákonnej premlčacej lehote, sa súd v celom rozsahu stotožnil so stanoviskom a presnou špecifikáciou aplikácie ustanovení § 101, § 103, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak, ako to žalobca správne uviedol a vysvetlil v replike, teda v písomnom vyjadrení k odporu.

8. Súd sa nestotožnil ani s ďalšou argumentáciou žalovaných, že žalobca nepostupoval v súlade s § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., teda že si nespĺnil povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver, a teda nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru a predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov v spojení s § 11 citovaného zákona. Z obsahu zmluvy je zrejmé a zrozumiteľné, že predmetný úver bol žalovaným poskytnutý na vyplatenie predošlých záväzkov - predošlých troch úverov od Slovenskej sporiteľne, a. s. Z textu zmluvy bola táto skutočnosť zrozumiteľná, žalovaní túto zmluvu podpísali. Že boli predmetné financie im poskytnuté, vyplýva z písomných dôkazov predložených žalobcom - výpisu z prevodných účtov žalovaných a prehľadu bezhotovostných platieb. Žalobca zároveň preukázal a zrozumiteľne popísal, ako boli zisťované ukazovatele schopnosti splácania u oboch dlžníkov, ktorí deklarovali svoje príjmy dokladmi zo Sociálnej poisťovne a dokladmi o príjmoch zo závislej činnosti. Pri posudzovaní schopnosti žalovaných splácať úver, súd mal za to, že právny predchodca žalobcu zachoval odbornú starostlivosť. Súd sa aj v tomto prípade stotožnil so stanoviskom žalobcu a mal zato, že bolo predovšetkým v prvom rade na samotných žalovaných uvážiť, či budú schopní predmetný úver splácať. Súd dôvodil, že vzhľadom na to, že tento úver bol použitý na uhradenie dlhov z predošlých úverov, samotná banka zvýhodnila žalovaných, aby pristúpili k splácaniu už len jedného úveru, ktorý žalovaní aj v prvých rokoch boli schopní splácať. Z prehľadu splátok je zrejmé, že žalovaní si plnili svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy od 20.7.2015 približne do februára 2018 (následné splátky boli podstatne nižšie ako dohodnuté). Aj z uvedenej platby schopnosti žalovaných vyplýva, že žalobca pri posudzovaní bonity žalovaných, ako dlžníkov, postupoval v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

9. Súd predmetnú úverovú zmluvu podrobil prieskumu, či táto vyhovuje náležitosti tak, ako to určuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, teda či obsahuje iné neprijateľné zmluvné podmienky, ako boli uvádzané v odpore žalovaných. Dospel k záveru, že z predmetnej úverovej zmluvy a z podaného odporu nie je možné vyvodiť, aby predmetný úver súd mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva obsahuje podľa súdu prvej inštancie všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvárania zmluvy. Správne je uvedený údaj o RPMN, ročnej úrokovej sadzbe, ktorá podstatne nepresahuje výšku úrokových sadzieb v obdobných úveroch v rozhodnom období. Je z nej zrejmé, v akej výške a na aký účel bol úver poskytnutý. Zo žalobcom predložených dokladov - prehľadu platobnej histórie je zrejmé, že žalovaní z úveru uhradili sumu vo výške 13.720,69 €. Predmetná suma bola započítaná na istinu vo výške 9.602,27 €, pričom zvyšok bol započítaný na riadny úrok a príslušenstvo, na čo má žalobca do mimoriadneho zosplatenia úveru nárok. Dlžná istina je tak vo výške 20.000 €.

10. Predmetná zmluva korešponduje s úpravou zákona č. 129/2010 Z.z. a § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka a neobsahuje také neprijateľné podmienky, ktoré by mali mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Súd z dokazovania vzal za preukázané, že žalovaní, ako dlžníci boli s obsahom zmluvy riadne oboznámení. Táto je jasne a čitateľne formulovaná (jedná sa o typovú zmluvu vopred pripravenú žalobcom), súd má teda za to, že so zmluvou a zmluvnými podmienkami súhlasili, čo potvrdili vlastnoručnými podpismi. Dôvodnosť žaloby opodstatňuje aj ďalší právny úkon, ku ktorému žalovaní pristúpili dňa 25.4.2019, kedy podpísali Dohodu o uznaní dlhu a čiastočne uznali výšku dlhu (13.299,537 €) aj v písomnom vyjadrení v odpore.

11. Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Právny predchodca žalobcu si splnil svoju povinnosť, keď poskytol žalovaným úver, ktorý oni prevzali, avšak žalovaní si nespĺnili svoju povinnosť vyplývajúcu im zo zmluvy, keď so splatením splátok sa dostali do omeškania. V súlade so zmluvným dojednaním bol postup právneho predchodcu žalobcu, ktorý pristúpil podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka k doručeniu oznámenia o uplatnení práva o zosplatení celej pohľadávky a následne k uplatneniu tzv.

sankcie straty výhod splátok. Podľa súdu je nesporné, že žalovaní si svoju povinnosť vyplývajúcu im z predmetnej úverovej zmluvy - splatenie úveru po jej zosplatnení nespĺnili, a preto súd v závere konštatuje, že nárok žalobcu je v celom rozsahu opodstatnený. Žalobca uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia predloženými dôkaznými listinami, ktoré preukazujú správnosť požadovaného nároku žalobcu. Rešpektujúc aktuálne zákonné ustanovenia si neuplatňuje úroky z omeškania po zosplatnení úveru.

12. Nakoľko žalovaní sa svojou nečinnosťou dostali do omeškania, nepristúpili k zaplateniu dlhu ani napriek výzvam a upozorneniam o mimoriadnom zosplatnení úveru, ani napriek predžalobným výzvam žalobcu, súd priznal žalobcovi ním požadovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení, a to odo dňa 25.3.2020, teda odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

13. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešným žalovaným v rozsahu 100 %.

14. Proti uvedenému rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, f/, g/ a h/ CSP vychádzajúc z obsahu odvolania a zároveň vzniesli námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyni v zmysle § 49 až 57 CSP. Žiadali, aby odvolací súd zrušil ich povinnosť plniť uloženú súdom prvej inštancie, vrátane povinnosti nahradiť trovy konania.

15. Vo vzťahu ku konajúcej sudkyni namietali jej zaujatosť s poukazom na to, že podporila nezákonné konanie úžernického veriteľa voči žalovanej strane podľa nich nezmyselné a neodborné vyjadrenie o tom, že súd v spornej zmluve nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Konanie prvostupňového súdu teda žalovaní považujú (a konanie sudcu za neodborné a benevolentné, ktoré ohrozuje.

16.1. Zotrvali na svojom tvrdení, že žalobca (resp. jeho právny predchodca) nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaných ako spotrebiteľov splácať úver, kde poukázali vo všeobecnosti na postupnosť krokov pri uzatváraní úverovej zmluvy a citovali ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. s poukazom aj na ust. § 7 ods. 1, § 15 ods. 2 uvedeného zákona. Vyjadrili pritom názor, že je všeobecne známe, že veriteľom viac vyhovujú neplatbyschopní klienti, lebo tak banka má záruku vyšších ziskov z úročenia a z poplatkov, ako aj následných dražobných podvodov, pričom vyjadrili svoj názor, že súd neoveroval splnenie povinnosti veriteľa posudzovať s odbornou starostlivosťou schopnosti spotrebiteľa.

16.2. Nestotožnili sa ani so záverom súdu, že zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej strany ako spotrebiteľa, kde citovali ust. § 298 CSP a § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. spolu s § 5b uvedeného zákona. Vyjadrili pritom názor, že súd nekonal v súlade s § 298 ods. 1, 2 CSP.

16.3. Ďalej namietali, že súd sa nezaujímal o vzájomné plnenia medzi sporovými stranami a nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce z ust. § 295 CSP, ktorý citovali.

16.4. Ďalej odvolatelia vytýkali súdu, že neriešil nezákonnosť postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt a opakovane žiadali zamietnuť žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže žalobca nemá bankovú licenciu. Citovali ust. § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 525, § 565, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 92 Zákona o bankách a § 39 OZ. Poukázali na povinnosť predchodcu žalobcu ako veriteľa upozorniť žalovaných ako dlžníkov na možnosť zosplatnenia záväzku a povinnosť doručiť takéto upozornenie, ako aj samotné oznámenie zosplatnenia spotrebiteľom.

16.5. Žalovaní citovali aj ďalšie ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom konštatovali, že podľa nich zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky bez toho, aby tieto konkretizovali. Namietali, že súd nepodrobil zmluvu súdnej kontrole a neidentifikoval neprijateľné zmluvné podmienky.

16.6. Žalovaní výslovne popierajú všetky skutkové tvrdenia žalobcu a poukázali na to, že žalobca súdu nepredložil celú zmluvu o úvere s podpisom žalovaných, keďže na zmluve sú len podpisy dlžníkov, ale dňa 26.5.2015 v deň podpisu zmluvy ešte neboli veriteľovi žiadnymi dlžníkmi. Nepredložil ďalej splátkový kalendár ani potvrdenie o vzájomných plneniach, nepredložil obchodné podmienky podpísané zmluvnými stranami, ani doručku o zaslaní oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti.

16.7. Žalovaní nepovažujú odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie za dostatočné a majú za to, že postupom súdu prvej inštancie došlo k zásahu do ich základných práv, garantovaných Ústavou SR.

17. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril písomne tak, že navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil majúc za to, že žalovaní v odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali žalovaný nárok, pričom uvádzajú iba skutočnosti, s ktorými sa súd prvej inštancie už vysporiadal vo svojom rozhodnutí, vyhodnotiac ich ako neopodstatnené.

18. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, f/, g/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

19. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

20. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27. septembra 2022 o 13.50 hod v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 20.9.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

21. Žalovaní v odvolaní namietajú odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 CSP, a to, že neboli splnené procesné podmienky (písm. a/), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (písm. b/), rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávny obsadený súd (písm. c/), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (písm. d/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (písm. f/), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (písm. g/) a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (písm. h/).

22. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody neboli naplnené .

23. Nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani žiaden nesprávny procesný postup, ktorý by znemožnil niektorej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nebola zistená ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, teda neboli naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ ani d/ CSP.

24. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil námietku žalovaných o zaujatosti konajúceho sudcu.

25. Podľa § 49 ods. 1 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomere k sporu, stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

26. Podľa § 53 ods. 1, 2 CSP námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliada, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

27. Podľa § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

28. Jednou z podmienok súdneho konania a záruk spravodlivého súdneho procesu je aj zákonné obsadenie súdu, teda aby vo veci konal a rozhodol sudca, ktorému bola vec pridelená v súlade so zákonom a rozvrhom práce, a u ktorého nie sú dané dôvody na vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci vymedzené § 49 CSP.

29. Vyjadrenia žalovaných označené ako námietka zaujatosti, sa vzťahujú k rozhodnutiu, ktorým sa už konanie vo veci samej na súde prvej inštancie ukončilo. Toto rozhodnutie je predmetom odvolacieho konania, preto skúmanie podmienok konania, medzi ktoré patrí aj zákonné obsadenie súdu, t.j. aj otázka vylúčeného sudcu (vymedzené tiež ako samostatný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. c/ CSP), je súčasťou odvolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia.

30. Je nesporné, že tvrdenia žalovaných, ktoré majú zakladať dôvody na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania jeho veci a naplniť tak odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c/ CSP, boli prednesené žalovanými až po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa konanie končí - v odvolaní a vyplývajú iba z ich nesúhlasu s rozhodnutím súdu.

31. Samotná skutočnosť, že žalovaní namietajú procesný postup a rozhodnutie menovaného sudcu, nie je dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania danej veci a s poukazom na ust. § 53 ods. 3 CSP na takúto námietku zaujatosti, ktorá sa týka len okolností spočívajúcich v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, nemožno prihliadnuť.

32. Žalovaní svoju námietku zaujatosti neodôvodnili žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by boli právne významné z hľadiska ust. § 49 ods. 1 CSP.

33. Keďže vo veci konala zákonná sudkyňa, na námietku zaujatosti vznesenú žalovanými nebolo možné (v zmysle vyššie uvedených úvah) prihliadať a Krajský súd v Košiciach z obsahu spisu nezistil ani žiadne iné skutočnosti, ktoré by zakladali čo i len pochybnosti o nezaujatosti konajúcej sudkyne, nie je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c/ CSP.

34. Skutočnosti, ktorými odôvodňujú žalovaní námietku zaujatosti sudcu, uvádzajú žalovaní aj v samotnom odvolaní a tieto skutočnosti boli predmetom prieskumu odvolacieho súdu z hľadiska ňou namietaných odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/, g,/ a h/ CSP).

35. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

36. Žalovaní v odvolaní argumentujú skutočnosťami, ktoré uvádzali už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto ich odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

37. Súd svoje úvahy, ako dospel k skutkovým a právnym záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na odvolacie námietky žalovaných.

38. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

39. Odvolací súd za nedôvodnú považuje námietku žalovaných o nedostatočnej aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, pretože sa nestotožnil s tvrdením žalovaných, že žalobca nie je držiteľom bankovej licencie. V čase postúpenia pohľadávky bol žalobca od 5.8.2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia rozsahu, a to v zmysle rozhodnutia Národnej banky Slovenska.

40. Súd prvej inštancie predmetnú úverovú zmluvu podrobil prieskumu, či táto vyhovuje náležitostiam tak, ako to určuje Zákon o spotrebiteľských úveroch a či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Dospel pritom k správne záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platného a účinného ku dňu uzatvárania zmluvy. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje, rovnako ako aj so záverom, že zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a nie je možné vyvodiť, aby predmetný úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

41. Odvolací súd sa nestotožnil ani s ďalšou argumentáciou žalovaných, že žalobca nepostupoval v súlade s § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., teda že si nesplnil povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver. Tak ako to správne vyhodnotil súd prvej inštancie, aj odvolací súd má za to, že žalobca preukázal a zrozumiteľne popísal, ako boli zisťované ukazovatele schopnosti splácania u oboch dlžníkov, ktorí deklarovali svoje príjmy dokladmi zo Sociálnej poisťovne a dokladmi o príjmoch zo závislej činnosti. Predchodca žalobcu pri posudzovaní bonity žalovaných, ako dlžníkov, postupoval v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a zachoval odbornú starostlivosť.

42. V súlade so zmluvným dojednaním bol postup právneho predchodcu žalobcu, ktorý pristúpil podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka k doručeniu oznámenia o uplatnení práva o zosplatnení celej pohľadávky a následne k uplatneniu tzv. sankcie straty výhod splátok.

43. Žalobca uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia predloženými dôkaznými listinami, ktoré preukazujú správnosť požadovaného nároku žalobcu, t.j., že žalovaní si svoju povinnosť vyplývajúcu im z predmetnej úverovej zmluvy - splatenie úveru po jej zosplatnení nesplnili. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu je v celom rozsahu opodstatnený.

44. Zo všetkých uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, došlo k potvrdeniu rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

45. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalovaní neboli v odvolacom konaní úspešní, preto im nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, takýto nárok vznikol úspešnému žalobcovi, s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

46. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).